

Chr. Rasmussen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

(Lovforslaget (nr. 74) findes i tillæg A. sp. 545, fremsættelsen i tidenden sp. 2231).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 7 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslaget (nr. 75) findes i tillæg A. sp. 549, fremsættelsen i tidenden sp. 2232).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Holger Eriksen: De to lovforslag, der her er til behandling, knytter sig vel nok — som anført af den højtærede finansminister — til hele komplekset af jordlovsforslag, men forbindelsen er dog af en meget løs karakter, og de kan meget godt stå alene. Efter min mening repræsenterer de det minimum, som under alle omstændigheder må gennemføres dels for at lægge en bremse på den grundspekulation, som jeg anser for at være en af de alvorligste årsager til inflationen, dels for at beskatte en del af den arbejdsfri indtægt. Jeg kender godt den argumentation, der anvendes mod påstanden om den inflatoriske virkning, nemlig at hvis køberen betaler for meget for den jord, han erhverver, får sælgeren et tilsvarende beløb for meget, og at det ikke kan påvirke vort lands økonomi. Men at dette ræsonnement ikke holder stik, viser erfaringen fra første verdenskrig, da vor økonomi kom i ulave gennem den voldsomme værdioppustning, som spekulationen i aktier førte med sig. Der måtte en række voldsomme krak til først i erhvervsvirksomhederne og dernæst i bankerne, før økonomien igen var saneret.

Når grundværdierne i løbet af få år i Københavns omegn er steget til det tredobbelte, og når det er meget almindeligt, at landbrugsjord, der overgår til anden anvendelse, sælges til det tidobbelte eller mere af den hidtidige værdi, så fordyres det byggeri, der iværksættes på disse grunde tilsvarende. Den første virkning er, at der må skaffes flere penge, altså udbydes flere obligationer, og man har ikke antydning af garanti for, at dette opvejes gennem en større efterspørgsel, idet de, der sælger og pludselig bliver rige gennem deres salg, tit anvender de nyskabte rigdomme til en ændret levestandard, altså anvender dem til forbrug. De højere grundpriser skaber også grundlag for opnåelse af tillægslån i eksisterende ejendomme, lån, hvis provenu tit på samme måde anvendes til forbrug. Det større udbud af obligationer, der svækker kurserne, fremkalder altså højere rente, og den primære virkning bliver, at byggeriet fordyres, ikke blot med den overpris, der er betalt for grundene, men også med det øgede kurstab.

Dermed har man imidlertid sat en kædereaktion i gang. Højere husleje indgår i pristallet og giver højere løn, og da de forskellige virksomheder i større eller mindre grad arbejder med lånte penge, bevirker rentestigningen en almindelig forøgelse af produktionsomkostningerne, der på samme måde som den højere husleje indgår i pristallet, og så kører karrusellen videre. Hvis man i tide havde grebet ind over for grundværdistigningen, ville mange af de vanskeligheder, som man nu må slås med, ikke eksistere.

Vil man effektivt grundspekulationen til livs, er der efter min mening 3 veje at gå. Man kunne gennemføre fuld grundskyld, hvilket i realiteten vil sige fuld grundværdistigningsskyld, da det ikke er nødvendigt at overtage de eksisterende grundværdier for at opnå de tilsigtede resultater. Man kunne opkræve en meget stærkt progressiv kapitalvindingsskat af de fortjenester, der opnås ved grundsalg, hvorved sælgernes interesse i at opnå højere priser ville blive minimal. Og endelig kunne man følge det forslag, som den konservative professor Illum har fremsat, og som i store træk går ud på, at da der hviler landbrugsforpligtelse på det meste af den danske landbrugsjord